

BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ

BÜGAM
BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
Göç Araştırmaları Merkezi

I J H M

INTERNATIONAL JOURNAL OF
HUMAN MOBILITY

İNSAN HAREKETLİLİĞİ
ULUSLARARASI DERGİSİ

CİLT 3 SAYI 2 (2023): KASIM

VOLUME 3 ISSUE 2 (2023): NOVEMBER

E-ISSN | 2792-0461

BAŞKENT
ÜNİVERSİTESİ

I J H M

INTERNATIONAL JOURNAL OF HUMAN MOBILITY
İNSAN HAREKETLİLİĞİ ULUSLARARASI DERGİSİ

CİLT | VOLUME: 3 SAYI | ISSUE: 2 KASIM 2023 E-ISSN | 2792-0461

SAHİBİ | OWNER

Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

BAŞ EDITÖR | EDITOR IN CHIEF

Prof. Dr. Aytül Kasapoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

EDİTÖRLER | EDITORS

Doç. Dr. Günnur Ertong Attar (Mersin Üniversitesi, Türkiye)

Doç. Dr. Olgü Karan (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

Dr. N. Ela Gökalp Aras (Swedish Research Institute in Istanbul, Türkiye)

DİL EDİTÖRLERİ | LANGUAGE EDITORS

Doç. Dr. Leyla Burcu Dünder (Türkçe) (Başkent Üniversitesi)

Doç. Dr. Deniz Örucü (İngilizce) (Başkent Üniversitesi)

KİTAP İNCELEME EDİTÖRÜ (İNGİLİZCE) | BOOK REVIEW EDITOR (ENGLISH)

Dr. Nigel Carter (Oxford Community Action, İngiltere)

EDİTÖR ASİSTANI | ASSISTANT EDITOR

Uzman Semanur Bilgiç (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

TASARIM | DESIGN

Dr. Banu Erşanlı Taş (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

DİZGİ | TYPOGRAPHIC/LAYOUT

Öğr. Gör. Özge Yıldırım Gürses (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

İLETİŞİM

Bağlıca Kampüsü Fatih Sultan Mahallesi Eskişehir Yolu 18.km TR 06790 Etimesgut Ankara

+90 312 246 66 66 | webmaster@baskent.edu.tr

DANIŖMA KURULU | ADVISORY BOARD

- Prof. Dr. Aleksandra Ålund (Linköping University, İsveç)
- Prof. Dr. Ŗebnem Akçapar (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. İsmail Aydıngün (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Nuray Bayraktar (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Veysel Bozkurt (İstanbul Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Michael Burawoy (Berkeley University of California, ABD)
- Prof. Dr. Menderes Çınar (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Okan Cem Çırakoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Münire Arzu İçağasioğlu Çoban (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Saniye Dedeođlu (Abdullah Gül Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Murat Erdoğan (Ankara Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Adnan Gümüş (Çukurova Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Elli Heikkilä (Migration Institute of Finland, Finlandiya)
- Prof. Dr. Ahmet İçduygu (Koç Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Sibel Kalayciođlu (Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ayhan Kaya (Bilgi Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Mehmet Ali Kirman (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Birsen Ŗahin Kütük (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ayşegül Özbakır (Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Saime Özçürümez (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Wendy Pojmann (Siena College, ABD)
- Prof. Dr. Jan Rath (University of Amsterdam, Hollanda)
- Prof. Dr. Cenk Saraçođlu (Ankara Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. İbrahim Sirkeci (University of Salford, İngiltere)
- Prof. Dr. Helga Rittersberger-Tılıç (Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ali Cevat Taşiran (Ankara Medipol Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Deniz Sert (Özyeğin Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Ulaş Sunata (Bahçeşehir Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Tülay Uđuzman (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
- Prof. Dr. Abdülkadir Varoğlu (Başkent Üniversitesi, Türkiye)

Prof. Dr. Özcan Yağcı (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Gözde İnal Cavlan (Dünya Barış Üniversitesi)
Doç. Dr. Bezen Balamir Coşkun (TED Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Emel Coşkun (Düzce Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Esra Dik (Mersin Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Leyla Burcu Dünder (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Eugenia Markova (Brighton University, İngiltere)
Doç. Dr. Adam Mrozowicki (University of Wroclaw, Polonya)
Doç. Dr. Deniz Örucü (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Anna Paraskevopoulou (Anglia Ruskin University, İngiltere)
Doç. Dr. Ali Zafer Sağıroğlu (Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Mary Boatemaa Setrana (Director of the Centre for Migration Studies, University of Ghana)
Doç. Dr. A. Didem Danış Şenyüz (Galatasaray Üniversitesi, Türkiye)
Doç. Dr. Burcu Şimşek (Hacettepe Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Gül İnce Beo (University of Bari, İtalya)
Dr. Nigel Carter (Centre for Research on Employment and Work, University of Greenwich)
Dr. Turan Cavlan (Akdeniz Karpaz Üniversitesi)
Dr. Bilge Çakır (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Görkem Dağdelen (Temple University, ABD)
Dr. Erdem Damar (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Bülent İlik (BÜGAM, Türkiye)
Dr. Erhan Kurtarır (Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Zeynep Şahin Mencütek (Bonn International Centre Conversion, Almanya)
Dr. Osman Özarslan (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Neva Öztürk (Ankara Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Susan Rottmann (Özyeğin Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Fethiye Tilbe (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye)
Dr. Besim Can Zırh (Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Türkiye)
Aydoğan Asar (Uluslararası Göç Entegrasyonu Sınır Yönetimi Araştırmaları Merkezi)
Arzu Fırlarer (Başkent Üniversitesi, Türkiye)
Ertan Karabıyık (Kalkınma Atölyesi, Türkiye)

EDİTÖRDEN

Son zamanların küresel ölçekteki en önemli sorunlarından biri de üçüncü bir dünya savaşının ortaya çıkma olasılığıdır. Öyle ki, ABD ve Avrupa'nın desteğiyle Kırım ve diğer hassas bölgeleri geri almak için Rusya 'ya direnen Ukrayna'dan 10 Milyona yakın çoğu kadın ve çocuk, başta Polonya olmak üzere Avrupa'nın hemen her yerine hatta Türkiye'ye bile göç etmiştir. Ukraynalıların beyaz ve eğitimli olmak gibi özellikleri yüzünden diğer Afrikalı veya Orta Doğulu göçmenlere nazaran fazla tepki gösterilmeden Avrupa ülkelerine kabulleri, bu göçün zorunlu olmak yerine, sanki gönüllü bir nüfus hareketliliği gibi algılanmasına yol açmaktadır. Hal böyle iken yani yakın çevremizde Rusya-Ukrayna savaşı sürerken ve tüm dengeler sarsılmışken, Azerbaycan -Ermenistan ilişkilerinde İsrail- Azerbaycan yaklaşmasına karşılık İran ve Ermenistan ittifak kurarken, İran ve Hizbullah terör örgütüne yakınlığıyla tanınan Filistin Direniş örgütü Hamas'ın 7 Ekim 2023 de İsrail'i bombalaması ile tansiyon yeniden yükselmiş bulunmaktadır. Üstelik süper güçlerin de aldıkları tavırların etkisiyle uluslararası ilişkiler son derece hassaslaşmış, Rusya ve ABD arasında denge sağlamaya çalışan Türkiye'nin işi daha da zorlaşmıştır.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yerini alan ve 1987'de kurulan Sünni İslami politik askeri terör örgütü olarak HAMAS, İran ve Hizbullah'ın da desteğiyle İsrail'i bombalarken temel gerekçe bölgedeki Arap devletlerinin İsrail ile normalleşme adına yaklaşarak Filistin davasını ikinci plana itmeleri, İsrail' in açıkça uyguladığı etnik soykırım, şiddet ve yoksulluğa Batı Avrupa ile birlikte göz yummalarıydı. İşte Hamas, resmen terör estirirken kendince meşruiyetini, bu son fırsatın kaçırılmaz derecede önemli olmasına bağlıyordu. Başta Suudi Arabistan, Ürdün, Bahreyn ve Katar gibi Arap devletlerinin tümü İsrail ve dolayısıyla ABD ile yoğun çıkar ilişkileri içine girmişlerdi ve birisinin onları uyarması gerekiyordu. Öte yandan iki yılı aşkın bir zamandır hazırlığı süren 7 Ekim saldırısının İsrail İstihbarat Örgütü Mossad tarafından engellenmemesi de soru işaretlerini artırmaktaydı. Bu bomba saldırısından siyaseten en güçsüz dönemlerini yaşayan iki önemli figür olarak ABD Başkanı Biden ve İsrail Başbakanı aşırı sağcı Likud Partisi Başkanı Benjamin Netanyahu'nun yararlı çıktığı da dillendirilen senaryolar arasındaydı.

Bugün yaşanan olayların tarihsel arka planına baktığımızda hem İsrail hem de Filistin için kutsal kabul edilen topraklara zaman zaman Yahudi göçlerinin olduğunu görmekteyiz. Nitekim Orta Doğunun gayri meşru çocuğu olarak görülen İsrail devleti de kuşkusuz sabahtan akşama kurulmamıştır. İlk zamanlarda 1900 lerin başında yarım milyon yerleşik Araba karşılık sadece 25.000 Yahudi göçmenin olduğu Filistin'deki önceki sakin yaşam hızlanan Yahudi göçüyle sarsılır. Nüfus kompozisyonlarının değişmesi ile her iki taraf da kaçınılmaz olarak daha derinden toprak paylaşım mücadelesine girerler. Bu durumun ortaya çıkmasında Osmanlı'nın altı vilayetinden bir biri olan Filistin'deki Arapların, İngiliz desteğiyle Osmanlı Devletinden ayrılması ve Orta Doğunun İngiltere ve Fransa tarafından sömürgeleştirilmesi önemli rol oynamıştır.

İsrail devletinin kurulması fikrinin ise, ilk olarak 1799'da Fransız General Napolyon Bonaparte tarafından ortaya atıldığı tarihsel belgelerde kayıtlıdır. 1896 da toplanan Birinci Siyonist Kongresinde de konu ciddileşir. Ancak bu fikirler hemen hayata geçmez ve Antik dönemde İsrail kavimlerine de yurtluk eden Filistin' de Yahudilerin devlet kurması 1948'de Birleşmiş Milletler kararıyla kabul edilir. İngiltere çekildikten sonra tüm bölgeye Yahudiler hızla yerleşirler. Bu nüfus hareketliliğine baktığımızda Avrupa'dan, ABD'den ve Rusya'dan büyük kabilelerle Yahudilerin İsrail devletine aktıkları görülür.

Başlangıçta Yahudiler, yerli Arap nüfusun yüzde 10'unu bile değildir. Ancak Yahudiler, Almanya'daki Nazi soykırımında büyük kayıp verdikleri için İsrail Devletinin kurulması daha acil hale gelir. Birleşmiş milletlerde alınan karar gereği daha sonra geldikleri halde Yahudilere Filistin topraklarının daha büyük kısmı verilir (%56). 15 Mayıs 1948'ı Filistinliler Büyük Felaket olarak tanımlarken, alınan kararları da tanımazlar. Daha sonra Yaser Arafat liderliğindeki Filistin Kurtuluş Örgütü daha ılımlı yaklaşımıyla bazı sonuçlar olsa da çatışmalar hiç bitmez. Bu durumdan bölgedeki Arap devletlerinin kendi çıkar çatışmaları da maalesef sorumludur. Nitekim daha sonra çok daha radikal bir örgüt olan HAMAS 1987'de Filistin'de iktidarı ele geçirir.

Öte yandan esas büyük ABD ve İsrail planı ise, Filistinlilerin Gazze'den Mısır'a, Sina bölgesine silahsızlandırılarak sürgün edilmeleridir. Aslında bu konunun 20 yıldır gündemde olduğu da unutulmamalıdır. Bu aynı zamanda Hamas'ın yok edilmesinden memnuniyet duyacak olan bölgedeki Arap devletlerinin de işine gelmekte olabilir. Hiçbiri Filistin halkı için İsrail ve ABD ile ilişkilerini bozmak istemezler. Durumdan en fazla rahatsız olan Mısır ise, son sayımlara göre altı milyona yakın Filistinlinin Mısır'da iskânını kendine tehdit olarak görürken, bu planın mimarları olan İsrail ve ABD nin her ikisiyle de mücadele etmek zorunda kaldığından yakınmaktadır. Çünkü Mısır Liderleri özellikle Sisi, Filistinlilerin İslami Cihatçılarla ile birlikte hareket edeceklerinden ve ülke için tehdit oluşturacaklarından kaygılanmaktadırlar.

Önemli olan özellikle Nazi döneminde Almanya'da altı milyon Yahudi'nin ölümüyle sonuçlanan, Ruslar'ın da hiç sempatik bakmadıkları soykırıma uğramış insanların misilleme yaparcasına Filistinli çocuk ve kadınları öldürmesi, onların yaşadıkları Gazze ve Batı Şeria (West Bank) bölgelerini bombalayarak yaşanmaz hale getirmesidir. En son rakamlara göre Filistinli kayıpların sayısı 9000'i aşmıştır. Bunun 3500'ünün çocuk olduğu kayıtlara geçmiştir. Ayrıca son olarak Likud üyesi parlamenterler Tally Gotliv ve Galit Distel Atbaryan daha da ileri giderek etnik temizlik amaçlı Gazze şeridi yok edilmeli, hatta bunun için nükleer silah kullanılmalı demişlerdir.

Filistinlilerin Mısır'a sürgününü adeta bir fırsat penceresi gibi görenler de yok değildir. Zaten İsrail Filistinlileri Batı Şeria'da büyük duvarlar örerek adeta hapsedmiştir. Filistinlilerin kuzeyden güneye Mısır ve Sina Çöllerine doğru sürülmesi de acımasız planın zaten parçasıdır. Sadece güneyden yani Mısır'dan

insani yardım malzemesinin tüneller kazılarak geçmesine izin verilmektedir. Tüm bunlar, İsrail'in başta kara harekâtı yani bombalama tehditleri olmak üzere uyguladığı oransız şiddetin, Filistinlilerin daha radikalleşmesinden başka bir şeye yaramayacağı yönündeki görüşleri güçlendirmektedir. Hatta bu yüzden ABD başkanı Biden, İsrail'in daha fazla sivil insanın öldürmesini engellemek için politika değişikliğine gitmiş ya da spor yarışlarında olduğu gibi ara istemiştir.

Bu çerçevede bölgedeki uluslararası güçlerin tutumları kadar Türkiye'nin de terör ve şiddetin her türünü deneyimlemiş bölgesel güç olarak İslami Cihat, Hizbullah ve İran ile yakın dirsek temasında olan Hamas örgütünden ziyade, mazlum Filistin halkının yanında olarak İsrail devlet terörünü kınaması ve önlemeye çalışması uygundur. Zaten Suriye'deki iç savaş nedeniyle 10 milyonu aşkın göçmen ile birlikte yaşamayı güçlükte yönetmeye çalışan Türkiye'nin Filistin davası nedeniyle ithal edeceği ne bir göçmene ne de şiddetten beslenen örgütlere yeri vardır.

Özellikle şiddetin karşı şiddeti ve radikalleşmeyi yarattığı unutulmamalıdır. İsrail, Gazze'de attığı her bomba ve öldürdüğü bebek ve çocuk, kadın ile kurulduğundan bu yana 75 yıl içinde yaratmaya çalıştığı imajını yerle bir ederken, onunla normalleşme adına işbirliği yapan Arap ülkeleri yöneticilerinin de halklarından gelen baskılarla bazı yeni politik kararlar aldığını, örneğin Bahreyn' in yeni açtığı Büyükelçiliğini kapattığını, Ürdün 'ün de temsilciliğini geri çektiğini öğrenmekteyiz. Tüm bunlar bile bize sanki bu Hamas durup dururken neden İsrail'e saldırdı sorusuna bir tür geniş yorum sağlamaktadır denilebilir. Aslında Rusya – Ukrayna savaşında ölenlerin %5'i çocukken, Filistin de İsrail saldırılarında hayatını kaybedenlerin yüzde 40' ı çocuktur. Ayrıca Filistin'de üç kuşaktır kamplarda yaşayan halkın ekonomik durumları çok kötüdür. Çocuklar sağlıklı beslenemedikleri için büyümemekte, fiziksel ve zihinsel gerilemeler yaşamaktadır. Gazze Şeridinde yaşayan Filistinliler, İnsani gelişim indekslerinde küresel ölçekte en gerilerde yer almaktadırlar. Hamas yöneticileri büyük bir risk alarak kurdukları oyunda şimdilik büyük oranda sivil insan kayıplarına rağmen kazanan tarafta görünseler ve ABD ve İsrail'in Filistinlileri Sina'ya sürme Büyük Planını bozsalar da unutulmamalıdır ki, şiddet ve terörle insanlık hiçbir zaman bir yere varamamıştır. Çünkü bugün oyun kurucu gibi görünseler de arkalarındaki başta İran olmak üzere diğer radikal güçlerin izin verdiği kadar özgür hareket edebilecekler ve olan yine masum canlara olacaktır. Tekrar Türkiye'nin önerdiği garantör ülkeler güvencesinde barış içinde adil ve insanca yaşama -kolay olmasa da- ilkesel olarak hazırlanmak gerekecektir.

Dergimizin gelecek sayılarında Orta Doğu'da yaşanan nüfus hareketlerinin Osmanlı Devleti öncesi ve sonrası tarihsel arka planını ortaya koyan araştırmalar kadar, Gazze Şeridindeki tünellerde veya kamplarda yaşanan güncel sorunlar ve gelecekte yaşanması olası göçler hakkında görüş ve değerlendirmelere yer vermemiz mümkündür. Her zaman güncel ve önemli konulardaki yazılara açık olan dergimizin disiplinler arası kimliği de bunun en önemli göstergesidir.

Üniversitemiz Kurucusu ve Yönetim Üst Kurul Başkanı Sayın Prof. Dr. Mehmet Haberal, kuşkusuz bu derginin çıkması ve diğer bulunduğumuz tüm faaliyetlerde yol gösterici örneğimiz olarak en başta teşekkürü hak etmektedir.

Dergimizin sahibi ve saygıdeğer Rektörümüz Prof. Dr. İ. Haldun Müderrisoğlu ve Rektör Yardımcımız Sayın Prof. Dr. Abdulkadir Varoğlu'na BÜGAM adına giriştiğimiz tüm faaliyetlerimizde sağladıkları destekten dolayı çok teşekkür ederiz.

Dergimiz ikinci sayısından itibaren oldukça önemli sayıda index tarafından ("EuroPub" ve "Directory of Research Journals Indexing", "ACARINDEX", "ASOS" ve "Google Scholar" v.b.) taranmaya başlamıştır. Bu vesile ile beşinci sayımıza yazı gönderenler kadar, dergimize özveriyle hakemlik eden bilim insanlarıyla birlikte dergi teknik işlerinden sorumlu uzmanlarımıza da teşekkür ederiz.

Aytül Kasapoğlu
Kasım 2023

FROM THE EDITOR

The most important agenda item on a global scale recently is the possibility of a third world war. So much so that nearly 10 million women and children from Ukraine, which resisted Russia to take back Crimea and other sensitive regions with the support of the USA and Europe, migrated to almost every part of Europe and even to Turkey. Because of Ukrainians' characteristics such as being white and educated, they are accepted into European countries without much reaction compared to other African or Middle Eastern immigrants. This causes migration to be perceived as voluntary population mobility rather than being compulsory. While this is the case, while the Russia-Ukraine war continues in our immediate vicinity and all balances are shaken, Azerbaijan-Armenia relations escalate, tensions have risen again with the bombing of Israel by the Palestinian terrorist organization Hamas, known for its closeness to Iran and the Hezbollah terrorist organization, on October 7, 2023. Moreover, while international relations have become extremely sensitive under the influence of the attitudes taken by the superpowers, the position of Turkey, which is trying to maintain a balance between Russia and the USA, has become even more difficult.

HAMAS, the Sunni Islamic political-military resistance organization (actually terror based) that replaced the Palestine Liberation Organization and was founded in 1987, is bombing Israel with the support of Iran and Hezbollah, while the main reason is that the Arab states in the region are getting closer to Israel in the name of normalization and forgetting about Palestine. They, along with Western Europe, turn a blind eye to the ethnic genocide, violence and poverty openly practiced by Israel. While Hamas was officially terrorizing, it was trying to gain its legitimacy from the fact that this last opportunity was too important to miss. Since all Arab states, especially Saudi Arabia and Qatar, have intense relations of interest with Israel and therefore with the USA, someone had to warn them. On the other hand, the fact that the Israeli Intelligence Organization could not prevent the October 7 attack, which had been prepared for more than two years, also increased question marks. Comments were also frequently observed that US President Biden and Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu, the leader of the far-right Likud Party, benefited from this bombing, two important figures who were going through their politically weakest periods.

When we look at the historical background of today's events, we see that there are occasional Jewish migrations to the lands considered sacred by both Israel and Palestine. As a matter of fact, the state of Israel, which is seen as the illegitimate child of the Middle East, was not established in a short time. In the early 1900s, the previously peaceful life in Palestine, where there were only 25,000 Jewish immigrants compared to half a million resident Arabs, was affected by the accelerated Jewish immigration. With the change in population composition, both sides inevitably enter into a land sharing struggle. The

separation of the Arabs in Palestine, one of the six provinces of the Ottoman Empire, with British support, and thus the colonization of the Middle East by England and France played an important role in the emergence of this situation.

It is historically recorded that the idea of establishing the state of Israel was first put forward by the French general Napoleon Bonaparte in 1799. The issue became even more serious at the First Zionist Congress held in 1896. However, these ideas did not come to life immediately, and the Jews established a state in Palestine, which was also home to the Israelite tribes in ancient times, with the decision of the United Nations in 1948. After England withdrew, Jews quickly settled in the entire region. When we look at this population mobility, we see that Jews immigrated to the State of Israel in large groups from Europe, the USA and Russia.

Initially, Jews constituted less than 10 percent of the Arab population in the region. However, Jews suffered great losses in the Nazi genocide in Germany and the establishment of the State of Israel became more urgent. According to the decision taken in the United Nations, more than half of the Palestinian lands were given to the Jews (56%), even though they came later. While Palestinians define May 15, 1948 as a Great Disaster, they never recognize the decisions taken. Although the Palestine Liberation Organization, led by Yasser Arafat, achieved some results with its more moderate approach, conflicts always continue. Arab states in the region and their own conflicts of interest are partly responsible for this situation. As a matter of fact, HAMAS, a much more radical terrorist organization, came to power in Palestine in 1987.

On the other hand, the real big US and Israeli plan may be to disarm and exile the Palestinians from Gaza to the Sinai region of Egypt. In fact, it should not be forgotten that this issue has been on the agenda for 20 years. This could also benefit Arab states in the region, who would be happy to see Hamas destroyed. None of them want to spoil their relations with Israel and the USA for the sake of the Palestinian people. Egypt, which is most disturbed by the situation, perceives the settlement of nearly six million Palestinians in Egypt according to the latest census as a threat, and has to fight against both Israel and the USA, the architects of this plan. Because Egyptian leaders, first Morsi and then Sisi, are constantly worried that Palestinians will act together with Islamic Jihadists and pose a threat to their country.

What is important but unacceptable is that people who suffered genocide, which resulted in the death of six million Jews in Germany, especially during the Nazi period, killed Palestinian children and women as if in retaliation, and bombed the Gaza and West Bank regions where they lived, making them uninhabitable. According to the latest figures, the number of Palestinian casualties exceeds 9000.

It is recorded that 3500 of these are children. Finally, Likud member parliamentarians Tally Gotliv and Galit Distel Atbaryan went further and said that the Gaza strip should be destroyed for ethnic cleansing purposes, and even nuclear weapons should be used for this purpose if necessary.

There are many people who see the exile of Palestinians to Egypt as a window of opportunity. Israel has already imprisoned the Palestinians behind high walls in the West Bank. Unfortunately, the expulsion of Palestinians from north to south towards the Egyptian and Sinai Deserts is also part of a brutal plan. Only humanitarian aid material from the south, that is, Egypt, is allowed to pass through underground tunnels. All this means that it is clear that the disproportionate violence implemented by Israel, especially the land operation, that is, heavy bombing threats from the air, will do nothing but further radicalize the Palestinians. In fact, this is why US President Biden changed policy to prevent Israel from killing more civilians, or in current discourse, requested a break, as in sports competitions.

In this context, as well as the attitudes of international powers in the region, it is appropriate for Turkey, as a regional power that has experienced all kinds of terrorism and violence, to condemn and try to prevent Israeli state terrorism on the side of the oppressed Palestinian people, rather than the Hamas organization, which is in close contact with Islamic Jihad, Hezbollah and Iran. Turkey, which is already trying to live with more than 10 million immigrants due to the civil war in Syria, has no room for any immigrants it will import for the Palestinian cause, nor for organizations that feed on violence.

In particular, it is inevitable that violence creates counter-violence and radicalization. With every bomb it drops in Gaza and every baby, child and woman it kills, Israel destroys the image it has tried to create in the 75 years since its founding. We learn that the rulers of Arab countries that cooperated with Israel for normalization also made some new political decisions under pressure from their people, for example, Bahrain closed its newly opened Embassy and Jordan withdrew its representation. Even all of this provides us with a kind of broad interpretation of the question of why Hamas attacked Israel out of the blue. In fact, while 5% of those who died in the Russia-Ukraine war were children, nearly half, or 40 percent, of those who lost their lives in Israeli attacks in Palestine were children. In addition, the people who have been living in camps in Palestine for three generations are economically very poor. Children cannot grow because they cannot eat healthy, and physical and mental problems increase. Palestinians living in the Gaza Strip are at the bottom of the global scale in human development indexes.

For now, Hamas administrators seem to be on the winning side of the game they set up by taking a great risk, despite the large number of civilian casualties. Thus, even though they interrupted the USA and Israel's Grand Plan to drive the Palestinians to Sinai, it should not be forgotten that humanity has never gotten anywhere with violence and terror. Because even though they look like playmakers today,

what happens to innocent lives while they are acting as freely as the other radical forces behind them, especially Iran, allow. Again, it will be necessary to establish two states in the region proposed by Turkey and to prepare in principle for a peaceful, just and humane life under the assurance of guarantor countries - although it is not easy.

In future issues of our journal, research revealing the historical background of population movements in the Middle East before and after the Ottoman Empire will gain priority. Undoubtedly, it is possible to include opinions and evaluations about current problems in the tunnels or camps in the Gaza Strip and possible migrations in the future. The interdisciplinary identity of our journal, which is always open to articles on current and important topics, is the most important indicator of this.

Founder of Başkent University and Chairman of the Supreme Board, Prof.Dr. Mehmet Haberal undoubtedly deserves to be thanked first and foremost for being our guiding example in the publication of this international journal and in all our other activities.

We would like to thank the new owner of our journal and our esteemed elder, our Rector Prof. Dr. İ. Haldun Mderrisođlu and our Vice Rector Prof. Dr. Abdulkadir Varoğlu for their support in all our activities on behalf of BUGAM.

From its second issue International Journal of Human Mobility has been indexed in various platforms such as "EuroPub", "Directory of Research Journals Indexing", "ACARINDEX", "ASOS" and "Google Scholar". Last but not least, we would like to extend our gratitude to the authors, as well as our reviewers, and all our team who provided technical support for their devoted contributions.

Aytl Kasapođu
November 2023

Araştırma Makalesi / Research Article

Geçicilikten Kalıcı Misafirliğe: Zorunlu Göçün 10. Yılında Türkiye'deki Suriyeli Nüfusun Sosyo-Demografik Tahlili

From Temporariness to 'Permanent Guesthood': A Socio-Demographic Analysis of Syrians In Turkey 10 Years After Forced Migration

Ayşegül Kayaoğlu 106-133

Araştırma Makalesi / Research Article

Türkiye'de Yaşayan Iraklıların Suriyeliler ile Paylaştıkları Mültecilik Deneyimleri

Refugee Experiences Shared by Iraqis Living in Turkey with Syrians

Bilge Deniz Çatak Aşkar, Sibel Erdoğan 134-157

Araştırma Makalesi / Research Article

Göç ve Habitus: Gurbet Kuşları Filminin Bourdieu'nun Kavramları Üzerinden Bir İncelemesi

Migration and Habitus: A Review of the Gurbet Kuşları Film on Bourdieu's Concepts

Semra Sayımlar, Çiçek Coşkun 158-171

Derleme Makale / Compilation Article

Göçün Ardından Sağlık: Türkiye'deki Suriyeli Göçmenler Arasındaki Hassas Gruplar ve Zorluklar

Health after Migration: Vulnerable Groups and Challenges among Syrian Migrants in Türkiye

Ecenur Yağcı, Sergen Yağcı, Rengin Erdal 172-185

Proje Tanıtımı / Project Presentation

PHOENIX (Anka Kuşu): Sosyal Stres Çağında İnsan Hareketliliği, Küresel Zorluklar ve Dayanıklılık Projesi

PHOENIX: Human Mobility, Global Challenges and Resilience in an Age of Social Stress

Susan Beth Rottmann, N. Ela Gökalp-Aras 186-194